

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 14/21
Λουξεμβούργο, 3 Φεβρουαρίου 2021

Απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-155/19 και C-156/19
Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC) και Consorzio Ge.Se.Av. S.c.arl
κατά De Vellis Servizi Globali Srl

Εθνική αθλητική ομοσπονδία όπως η Ιταλική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία μπορεί να υπόκειται στους κανόνες σύναψης δημοσίων συμβάσεων εφόσον ασκεί δραστηριότητες γενικού συμφέροντος που δεν έχουν βιομηχανικό ή εμπορικό χαρακτήρα

Είναι πάντως απαραίτητο μια τέτοια ομοσπονδία με νομική προσωπικότητα να υπόκειται στον έλεγχο δημόσιας αρχής όπως η Ιταλική Εθνική Ολυμπιακή Επιτροπή, υπό την έννοια ότι η δημόσια αρχή πρέπει να έχει τη δυνατότητα να επηρεάσει τις αποφάσεις της ομοσπονδίας σε θέματα δημοσίων συμβάσεων

Η Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC) (Ιταλική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία) διοργάνωσε διαδικασία με διαπραγμάτευση με αντικείμενο την ανάθεση, για διάστημα τριών ετών, της παροχής υπηρεσιών αχθοφόρων για τις ανάγκες των εθνικών ομάδων ποδοσφαίρου και της αποθήκης της FIGC. Κατόπιν της διαδικασίας αυτής, ένας από τους προσφέροντες που είχε κληθεί να μετάρχει αλλά στον οποίο δεν ανατέθηκε η σύμβαση άσκησε, ενώπιον του Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (περιφερειακού διοικητικού πρωτοδικείου Λατίου, Ιταλία), προσφυγή με την οποία επέκρινε τον τρόπο διεξαγωγής της εν λόγω διαδικασίας. Κατά τον ως άνω προσφέροντα, η FIGC πρέπει να θεωρείται οργανισμός δημοσίου δικαίου και ως εκ τούτου όφειλε να τηρήσει τους κανόνες δημοσιότητας που προβλέπονται από τη νομοθεσία περί δημοσίων συμβάσεων.

Επειδή το Tribunale amministrativo regionale per il Lazio δέχθηκε την προσφυγή και ακύρωσε την πράξη ανάθεσης της επίμαχης σύμβασης, η FIGC καθώς και ο φορέας στον οποίον είχε αναθέσει τη σύμβαση προσέβαλαν την απόφαση του περιφερειακού διοικητικού πρωτοδικείου ενώπιον του Consiglio di Stato (Συμβουλίου της Επικρατείας, Ιταλία). Ενώπιον του δικαστηρίου αυτού, αμφισβήτησαν ιδίως τη διαπίστωση ότι η FIGC πρέπει να χαρακτηριστεί «οργανισμός δημοσίου δικαίου».

Στο πλαίσιο αυτό, το Consiglio di Stato αποφάσισε να υποβάλει στο Δικαστήριο δύο προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία της οδηγίας για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων ¹. Το εν λόγω δικαστήριο ζητεί να αποσαφηνιστεί **εάν η FIGC πληροί ορισμένες προϋποθέσεις που θέτει η ως άνω οδηγία ώστε να μπορεί να χαρακτηριστεί «οργανισμός δημοσίου δικαίου» και να υποχρεούται κατά συνέπεια να εφαρμόσει τους κανόνες σχετικά με την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων**. Ειδικότερα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο να ερμηνεύσει, αφενός, την προϋπόθεση κατά την οποία ο «οργανισμός δημοσίου δικαίου» πρέπει να έχει συσταθεί για τον συγκεκριμένο σκοπό της κάλυψης αναγκών γενικού συμφέροντος που δεν έχουν βιομηχανικό ή εμπορικό χαρακτήρα ² και, αφετέρου, την προϋπόθεση κατά την οποία η διαχείριση ενός τέτοιου οργανισμού πρέπει να υπόκειται στον έλεγχο δημόσιας αρχής ³.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

Πρώτον, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, στην Ιταλία, η δραστηριότητα γενικού συμφέροντος την οποία συνιστά **ο αθλητισμός ασκείται από καθεμία από τις εθνικές αθλητικές ομοσπονδίες,**

¹ Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65).

² Άρθρο 2, § 1, σημείο 4, στοιχείο α', της οδηγίας 2014/24.

³ Άρθρο 2, § 1, σημείο 4, στοιχείο γ', της οδηγίας 2014/24.

στο πλαίσιο αποστολών δημόσιου χαρακτήρα τις οποίες αναθέτει ρητώς στις ομοσπονδίες αυτές η εθνική νομοθεσία, διευκρινίζοντας ότι πολλές από τις αποστολές αυτές φαίνονται να μην έχουν βιομηχανικό ή εμπορικό χαρακτήρα. Το Δικαστήριο συνάγει εξ αυτού ότι, εφόσον εκπληρώνει πράγματι τέτοιες αποστολές, μια εθνική αθλητική ομοσπονδία όπως η FIGC μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει συσταθεί για τον συγκεκριμένο σκοπό της κάλυψης αναγκών γενικού συμφέροντος που δεν έχουν βιομηχανικό ή εμπορικό χαρακτήρα.

Το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι η FIGC, αφενός, έχει τη νομική μορφή σωματείου ιδιωτικού δικαίου και, αφετέρου, ασκεί, πέραν των δραστηριοτήτων γενικού συμφέροντος που απαριθμούνται εξαντλητικώς στην εθνική νομοθεσία, και άλλες δραστηριότητες οι οποίες αντιπροσωπεύουν μεγάλο μέρος του συνόλου των δραστηριοτήτων της και οι οποίες είναι αυτοχρηματοδοτούμενες.

Δεύτερον, όσον αφορά το ζήτημα **αν η διαχείριση μιας εθνικής αθλητικής ομοσπονδίας πρέπει να θεωρηθεί ότι υπόκειται στον έλεγχο δημόσιας αρχής όπως, εν προκειμένω, η Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI) (Ιταλική Εθνική Ολυμπιακή Επιτροπή)**, το Δικαστήριο κρίνει ότι ένας δημόσιος οργανισμός που έχει ως αποστολή, κατ' ουσίαν, να θεσπίζει κανόνες στον τομέα του αθλητισμού, να ελέγχει την ορθή εφαρμογή τους και να παρεμβαίνει μόνον όσον αφορά τη διοργάνωση των αγώνων και την προετοιμασία για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, χωρίς να ρυθμίζει ζητήματα καθημερινής οργάνωσης και ενάσκησης των διαφόρων αθλημάτων, δεν μπορεί να θεωρηθεί, εκ πρώτης όψεως, ως ιεραρχικώς ανώτερο όργανο ικανό να ελέγχει και να καθοδηγεί τη διαχείριση των εθνικών αθλητικών ομοσπονδιών. Το Δικαστήριο προσθέτει ότι η διαχειριστική αυτονομία που παρέχεται στις εθνικές αθλητικές ομοσπονδίες στην Ιταλία **φαίνεται, a priori, να αποτελεί επιχείρημα κατά της ύπαρξης ενεργητικού ελέγχου της CONI τόσο εκτεταμένου ώστε η CONI να είναι σε θέση να επηρεάζει τη διαχείριση μιας εθνικής αθλητικής ομοσπονδίας όπως η FIGC, όσον αφορά μεταξύ άλλων τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων.**

Πάντως, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι **ένα τέτοιο τεκμήριο μπορεί να ανατραπεί** αν αποδειχθεί ότι οι διάφορες εξουσίες τις οποίες έχει η CONI έναντι της FIGC έχουν ως αποτέλεσμα να δημιουργείται εξάρτηση της FIGC από την CONI σε τέτοιο βαθμό ώστε η CONI να μπορεί να επηρεάσει τις αποφάσεις της FIGC σε θέματα δημοσίων συμβάσεων.

Με την επισήμανση πάντοτε ότι **εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να επαληθεύσει την ύπαρξη εξάρτησης συνοδευόμενης από μια τέτοια δυνατότητα ασκήσεως επιρροής**, το Δικαστήριο παρέχει διευκρινίσεις προκειμένου να καθοδηγήσει το αιτούν δικαστήριο στην απόφασή του. Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο υποδεικνύει μεταξύ άλλων ότι, προκειμένου να εκτιμηθεί η ύπαρξη ενεργητικού ελέγχου της CONI επί της διαχείρισεως της FIGC και πιθανής ασκήσεως επιρροής επί των αποφάσεων της FIGC σε θέματα δημοσίων συμβάσεων, απαιτείται σφαιρική ανάλυση των διαφόρων εξουσιών τις οποίες έχει η CONI έναντι της FIGC.

Εξάλλου, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, **σε περίπτωση που κριθεί ότι η CONI ελέγχει τη διαχείριση των εθνικών αθλητικών ομοσπονδιών**, το γεγονός ότι αυτές ενδεχομένως ασκούν, λόγω της πλειοψηφικής συμμετοχής τους στα κύρια όργανα της CONI, επιρροή επί της δραστηριότητας της CONI έχει σημασία μόνον **εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι καθεμία από τις εθνικές αθλητικές ομοσπονδίες, θεωρούμενη μεμονωμένα, είναι σε θέση να ασκήσει σημαντική επιρροή στον έλεγχο της διαχείρισής της από την CONI με αποτέλεσμα ο ως άνω έλεγχος να εξουδετερώνεται** και η εν λόγω εθνική αθλητική ομοσπονδία να ανακτά κατά τον τρόπο αυτό τον πλήρη έλεγχο της διαχείρισής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασης είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582